

lære, men ogsaa Nogle, der kan lære de Unge, forudsætter ogsaa Videnskabsmænd, Videnskabslærere. Naar man vil sikke sig en Planteskole for Videnskabslærere, maa man tænke paa de yngre Mænd, som efter at have afslået afsluttende Prøve paa deres forberedende Studier, nu enten villes rives hen i det praktiske Liv og enten glemme al deres Videnskab eller i alt Fald ikke længere kunne fortsætte den Virksomhed i Videnskabens Interesse, hvortil dog Mange af dem kunde være faldede. Man maa tænke paa at støtte dem noget i de Aar, der villes blive nogle af de vanskelige for dem, hvis de villes følge den videnskabelige Drift og ikke lade sig rive med af et eller andet Tilbud, som det praktiske Liv kunde frembyde. Naar man ikke søger derfor, kan man nemlig let komme til det Resultat, at der til en given Tid savnes de fornødne Kræfter til at erstatte de Læsekræfter, som efterhaanden gaa bort, og man kan blive nødt til at henvende sig andesteds, saaledes som det undertiden har været Tilfældet. Den anden Side af Sagen, som man dog maa tillægge lige saa megen Betydning som den første, er ganske vist en ikke ubekendt Anvendelse af Kommunitetets Midler. Der er jo ganske vist ogsaa tidligere bevilget Rejseunderstøttelser, som komme de yngre Videnskabsmænd til gode, og der er ogsaa en lille, men i den Henseende temmelig betydningsløs Konto til Understøttelser for yngre Kandidater, hvoraf der ydes forholdsvis smaa Stipendier, 5 paa 200 Kr. hver, Understøttelser, der altsaa mere ere Præmier for en god Examen end Noget, der kan hjælpe til fortsatte Studier. Det Væsentligste, der i den Henseende er gjort, skyldes ikke Kommunitetet, altsaa ikke det Offentlige, men et privat Legat, der har virket særdeles betydningsfuldt i den Retning, nemlig det Smithske Legat. Nu stiller Forholdet sig saaledes, at, naar man sammenligner den Anvendelse, der har fundet Sted af det Smithske Stipendium, og de bevilgede Rejseunderstøttelser med de Krav, som have været stillede, og som have maattet anerkjendes som i og for sig berettigede, have de Midler, der have staaet til Raadighed, været alfor smaa til at kunne fyldestgjøre de i Virkeligheden berettigede Krav, og det er fra dette Synspunkt, at man har ment, for nogenlunde at kunne holde de til Raadighed

staaende Midler paa den Høide, som de fornøftige Krav stille, at maatte fremsætte Forslag dels om en Forhøielse af Rejseunderstøttelserne, der jo, eftersom Rejserne blive dyrere, maa have en vis Størrelse, hvis de overhovedet skulle nytte, og dels om, at der af Kommunitetet skulde oprettes lignende Bladler som dem, der nu findes under det Smithske Stipendium paa 1,000 Kr. hver for yngre Videnskabsmænd, en Institution, som vilde ligne, hvad der ved de allerfleste fremmede Universiteter findes under Navn af Universitetsstipendier. Jeg betragter det som et meget vigtigt Spørgsmaal, for at den videnskabelige Undervisning i Kongden kan holde sig paa den Høide, man maa ønske, den skal have, og i Kongden kan bevare de bedste Kræfter, som komme op, for sig, saa at de ikke nødes til at søge andre Veie og Bestjæftigelser, der lønne sig bedre. — Det andet Forslag, jeg vil tillade mig at anbefale til det ærede Things Velvillie, er et Forslag, som findes under Nr. 154, vedrørende dansk Folkemuseum. Da der paa Finantsloven to Gange, altsaa ved det ærede Things Velvillie i to Aar, har været bevilget en Sum af 10,000 Kr. hver Gang til dette Museum, vil dets Karakter og Betydning være Thinget bekendt; men da dette Museum befunder sig paa det Standpunkt, at det ikke har haft Raadighed og heller ikke Materialier til en Fremstilling, for Almenheden, kan jeg godt forstaa, at dets Karakter og Betydning kan være bleven noget udviftet for ærede Medlemmer. Jeg vil derfor minde om, af hvad Betydning dette Museum er. Det er fremgaaet af den Betragtning, at vore offentlige Samlinger og Museer, der jo ere anerkjendte som righoldige, hidtil have savnet et Institut eller en Samling, som var i Stand til at give en syldig Fremstilling af Borger- og Bondestandens Kulturudvikling her i Landet i de sidst forløbne Aarhundreder, navnlig i Tiden fra 1660 til 1848, og at man ved en Leilighed, som er i mange Medlemmers Grindring, nemlig ved Kunst- og Industriudstillingen her i 1879, fik Leilighed til at se Prøver paa, hvad der i den Henseende kunde staffles tilveie til Oplysning om disse Kulturforhold med Hensyn til Borger- og Bondestandens Boliger, Husgeraad, Klædningsstykker, Smykker, Skikke og daglige Liv i det